

LATVIAS

No. 47. Metai V

Lapk. (Nov.) 21, 1925

LTSR valst.
respublikāne
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

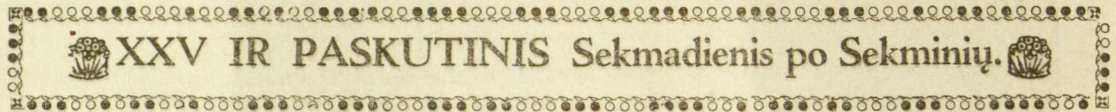
Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

Evangelija.

MATO 24, 15-35.

ANUO metu Jėzus tarė savo mokytiniam: Kuomet išvysite pranašo Danielio apskelbtą sunaikinimo nuobodą, stovinčią šventoje vietoje, — kas tai skaito, teišmano, — tuomet kas yra Judėjoje, tegul bėga į kalnus. Ir kas ant stogo, tenelipa žemyn ko nors pasiimtų iš savo namų, ir kas lauke, tenegrižta savo jupos pasiimtų. Deja gi neščioms ir žindžiančioms tose dienose. Melskite, kad jums netektų bėgti žiemą ar subatoje. Nes tuomet bus didis suspaudimas, kokio nebuvo nuo pasaulio pradžios iki šiolei ir nebus. Ir jei tos dienos nebutų buvusios sutrumpintos, neišsigelbėtų nei vienas žmogus; bet dėlėi išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos. Tuomet jei kas jums sakytų: Štai, čia Kristus, ar tenai, netikėkite. Nes kilis netikrų kristų ir netikrų pranašų, ir jie darys didžių ženklų ir stebuklų, taip kad butų įvesti į paklydimą (jei tai butų galima) net išrinktieji. Štai, aš jums išanksto apskelbiau. Jei tat jums sakytų: Štai, jis tyruose, neišeikite; štai namų gilumoje, netikėkite. Nes kaip žaibas išėina nuo rytų ir pasirodo iki vakarų, taip bus ir žmogaus Sunaus atėjimas. Nes kur tik bus maitos, susirinks ir arelių. Tuojuan gi po tų dienų suspaudimo saulė aptems, ir mėnulis nebeduos savo šviesos, ir žvaigždės puls nuo dangaus, ir dangaus galybės bus pajudintos. Tuomet pasirodys danguje žmogaus Sunaus ženklas, ir tuomet visos žemės giminės raudos ir matys žmogaus Sunų, ateinantį dangaus debesyse su didžia galybe ir didenybe. Jis siųs savo Angelų su trimitu ir su

Lekcija.

KOLOS. 1, 9-14.

BROLIAI: ir mes nuo tos dienos, kurioje išgirdome, nesiliaujame meldęsi už jus ir praše, kad jus butumėte pilni jo valios pažinimo visokia dvasine išmintimi ir išmone, kad elgtumėtės taip, kaip verta Dievo, jam visakuo patikdami ir nešdami vaisiaus kiekviename gerame darbe ir tapdami, Dievo pažinimu, sustiprinti visokia stiprybe sulig jo garbės galia parodyti su džiaugsmu visokiai išsvermei ir kantrumui, dėkodami Dievui Tėvui, kuris padarė mus vertus dalyvauti šventųjų tėvainystėje šviesoje, kurs išgelbėjo mus iš tamsybių valdžios ir perkėlė į savo meilės Sunaus karalystę. Jame turime atpirkimą jojo krauju, nuodėmių atleidimą.

skardžiu balsu, ir jie surinks jo išrinktuosius nuo keturių vėjų, nuo vieno dangaus pakraščio iki kitam. Mokykitės prilyginimo nuo figų medžio: kuomet jo šaka jau darosi minkšta ir dygsta lapų, jus žinote, kad vasara arti. Taippat ir kuomet jūs visa tai išvysite, žinokite, kad jis arti duryse. Ištikrųjų, sakau jums, šita karta nepraeis, iki visa tai įvyks. Dangus ir žemė praeis, mano gi žodžiai nepraeis.

Lietuviškoji Kolegija.

Svarbiausia šių dienų mūsų užduotis yra lietuviškos kolegijos įsteigimas bernaičiams. Mes džiaugiamės, kad Lietuvoje yra daug visokių mokyklų — pradinių, vidurinių ir aukštų. Kartu mes didžiuojamės, kad prisidėjome prie tų mokyklų steigimo. Visa yra labai gera ir gražu, kad padedame saviems Lietuvoje šviestis ir kultūrėti. Bet deja, mes panašiai negalime pasakyti apie save čia Amerikoje.

Kalbant apie pradines mokyklas, daugelis mūsų kolonijų gali pasididžiuoti, pastatę dideles ir puikias pradines mokyklas. Aukštųjų mokyklų mes teturime tiktai vieną šv. Kazimiero akademiją mergaitėms. Bernaičiams gi aukštesnės mokyklos neturime nė vienos. Kitos tautos turi tokių aukštesnių mokyklų net ir po kelias. Ne vien tiktai pasididžiavimo lenkiami, bet ypatingai reikalo spiriami mes turime butinai steigti aukštesnę mokyklą bernaičiams; kitais žodžiais kalbant, mes turime statyti lietuvišką kolegiją bernaičiams Amerikoje.

Lietuviai nori mokintis ir turi gabumų daugiau negu kitos tautos. Mūsų jaunimo šimtai lanko amerikiečių aukštąsias mokyklas. Bet kokia nauda iš jų mūsų tautai? Jie, baigę mokslus, savo gimtos kalbos mažai arba ir visai nemoka; jie lietuvių reikalais nesirupina; jie lietuvių vardo nekelia amerikiečių tarpe; vienu žodžiu, visa kas lietuviška — jiems svetima. Mums gi reikia turėti daug aukštus mokslus baigusius

žmonių, kurie rupintųsi mūsų išėivijos reikalais, josios ateitimi ir likimu.

Jeigu mes norime šauklėti savo visuomenei vadų, tai tiktai lietuviškoji mokykla juos mums gali suteikti. Be lietuviškos šviesuomenės, kuri žadintų lietuvių tautinį ir kultūrinį gyvenimą išėivijos tarpe, toji visa išėivija neišsilaikys; jinai suanglikonės — žlugs. Lietuvių tauta nedidelė, ir todėl kiekviena kolonija jai yra brangi. Štai kodel didžiausia ir svarbiausia dabartinė mūsų visuomenės užduotis steigti bernaičiams lietuvišką kolegiją.

Šitą svarbą mūsų vadai, viršiausioji mūsų visuomenės įstaiga Lietuvių Katalikų Federacija suprato ir jau net savo keliuose kongresuose pasisakė už tai, kad būtų steigiama tokia aukštoji mokykla mūsų bernaičiams. Pirmiau buvo sunkiau tokia mokykla įsteigti, kadangi pasibaigus karui visi rupinosi savo senąja tėvyne, tenai likusiais ir nuo karo nukentėjusiais broliais. Dabar jau Lietuva susitvarkė, josios gyventojai prasigveno. Mums dabar jau yra lengviau apie savus naminius reikalus kalbėti ir jais rupintis.

Aukštoji mokykla įsteigti yra labai sunkus darbas. Reikia didelių pinigų, reikia daug pasišventusių žmonių, kurie tuo visu darbu rupintųsi. Neužtenka vien namai pastatyti, juos reikia gerai įrengti, kad jie tiktų mokslo reikalams ir susilygintų su kitomis čia Amerikoje esamomis mokyklomis. Bet svarbiausia tai reikia gerų mokytojų,

kurie butų baigę aukštuosius mokslus, kad tikėtų tos aukštos vietos užimti, ir galėtų įkvėpti tautos meilę ir pasišventimą saviems žmonėms ir jų reikalams.

Mūsų tautos vadai jau seniai matė, kad tokiam sunkiam darbui atlikti reikia vienuolių, nes kiti, savais reikalais užsiėmę, tai negalės padaryti. Visų akys buvo atkreiptos į Tėvus Marijonus, kurie Lietuvoje atliko milžinišką darbą ir čia Amerikoje daug gero padarė, leidami laikraščius ir knygas, duodami visose Amerikos bažnyčiose šventas misijas, darbuodamiesi organizacijose; švietimas, labdarybė, dorovė ir tikyba visur ir visada buvo jų darbuotės dirva. Ir štai toji Federacija kviečia Tėvus Marijonus imti šitą sunkų, bet mūsų tautai šventą ir būtina darbą į savo rankas, ir steigti lietuvišką kolegiją, pasižadėdama juos tame darbe visumet remti. Jiems, tokiu budu, pavedamas sunkiausias mūsų išeivijos darbas atlikti — apginimas mūsų išeivijos nuo išstautėjimo; jiems pavestas mūsų tautos išganingas likimas.

Tėvai Marijonai nedrąsiai paėmė jiems teikiamą našta, reikšdami pilno pasitikėjimo, kad toji visuomenė, kuri taip aukštai vertina jų darbuotę ir jais pasitiki, teiks jiems ir reikalingos paramos šiame sunkiame tautos darbe. Jie neužsivylė. Nespėjo darbo dirbti ir jau daug atsiekė, žinoma dėka mūsų visuomenės duosnumui ir savo nenuilstančiam darbštumui. Netoli nuo Chicago miesto, 18 amerikietišku mailių atstu, nupirko suvirš 200 akrų žemės su ukiu. Lietuvis kitaip, matyt, nemoką didelio

darbo pradėti, — ukis tai pamatas. Čia pastatė didelius trijų aukštų namus ir darbas pradėtas.

Šiandie jau namai pilni studentų, norinčių pasišvesti šitam svarbiam reikalui, — likti lietuviais ir toliau varyti tasai lietuviško kurimo darbas. Rodos namai dideli, bet jau per maži. Reikia juos didinti; reikia pristatyti prie jų tinkamus erdvius Kolegijai murus. Bet pilnos Kolegijos patys vieni Marijonai nepastatys, nors tam darbui visiškai pasišventė. Neužtenka smegenų, reikia ir pinigų. Reikalingam kapitalui sudaryti įsteigta Lietuvių Kolegijos Remėjų Draugija. Tają draugiją visa širdimi parėmė J. M. vyskupas Jurgis Matulevičius, Tėvų Marijonų vienuolijos vyriausis vadovas. Toji draugija jau keliolikos vietų įsteigė savo skyrius. Reikia, kad tų skyrių ir Kolegijos Remėjų atsirastų visose lietuvių kolonijose. Nes tą didelį darbą tik sujungtomis jėgomis padarysime.

I. Kokių yra Kolegijos Remėjų?

Kolegijos remėjai gali būti vienkartiniai, nuolatiniai, amžinieji ir garbės:—

a) Vienkartiniais remėjais skaitomi tie asmenys, kurie teikia vieną kartą auką Kolegijos naudai;

b) Nuolatiniais remėjais skaitomi tie asmenys, kurie kiekvieną metą aukoja po 3.00;

c) Amžiniais — kurie aukoja Kolegijai \$50.00 iš karto arba dalimis per trumpą laiką; ir

d) Garbės remėjais — kurie įneša iš karto \$100.00 arba daug pasidar-

buoja Kolegijos naudai, pavyzdžiui, suranda 10 gerbės remėjų, arba 20 amžinių remėjų, arba 50 nuolatinių remėjų.

II. Ką Remėjai gauna?

Visi Kolegijos remėjai, kad ir mažiausią auką davusieji, gauna šitokias malones:—

a) Už visus laikomos metuose dvejos šv. Mišios — Sekminių dienoje ir Švenč. Panelės Nekalto Prasadėjimo šventėje (8 d. gruodžio m.);

b) Nuolatinieji, amžinieji ir garbės remėjai gauna veltui savaitinį laikraštį "Laivą".

c) Šitiems remėjams mirus, už kiekvieną laikomos dvejos šv. Mišios;

d) Visi remėjai, atatinkamai savo aukoms, gauna garbės pažymių lakštus.

Kaip prie Remėjų prisidėti?

1. Prie Kolegijos remėjų galima prisidėti vietoje, kuriant kuopą arba tiesiai įsirašant į remėjų skaičių centran.

2. Įsirašyti reikia šitaip: išpirkti "money order", parašyti trumpą laiškėlį, kad tie pinigai skiriami Kolegijos Fondui, kas juos suaukojo ir reikia pridėti savo ir jų antrašus.

Visa tai reikia pasiųsti šituo antrašu:

**Rev. Father Director,
Marian Hills College,
Hinsdale, Illinois.**

Dievo Vardai.

Stebėtinas Dievo vardas! Per visus mums žinomus istorijos laikus, visose mums žinomose šalyse bei kraštuose; kaip civilizacijos pasiektose tautose, taip dar laukinių žmonių grupėse, mes vieno dalyko nagalime nerasti, tai Dievo vardo. Kaip seniausiuose laikuose, taip ir naujausiuose randame visur Dievo vardą. Tiesa, ne visur Jis vienodu vardu vadinamas, bet to ir ne galima reikalauti, kitaip būtų didžiausias užmėtinėjimas, kad Dievo vardas paeina iš vienos tautos ar šalies, arba vieno šaltinio. Dabar-gi visos tautos bei visos šalys ir visi laikai liudyte liudija, kad Dievas yra patsai šaltinis ir apsidėiškėjas visai žmonijai.

Žydų tautoje Dievo vardas la-

biausiai buvo žinomas: **Elohim**. Išvertus lietuvių kalbon reikštų: Galinga Esysbė. Ir ne už dyką tas vardas, pas žydus įsigilijęs labiausiai. Nes mes žinome, kad Dievas sutvėrė visą pasaulį; ir tik Galingasis galėjo tą atlikti. Prie to, ne kas kitas tą patį sutvertąjį pasaulį ir užlaiko, kaip Galingoji Esysbė. Užtad, lai visas pasaulis ir pripažįsta Tą Esysbę ir duoda Jai garbę, kuri pilnai Jam priguli ne tik nuo žydų, bet ir nuo visų.

Kitu vardu žydai Dievą vadindavo: JAHVE arba JAHOVAH. Šio vardo nedirsdavo ne tik žydai ištarti, bet ir jų vyriausieji kunigai tik vieną syk metuose dirsdavo ištarti viešai tą Dievo vardą. Ir iš tos priežasties šiandie sunku pasakyti, kaip tikrai buvo ištariama tas

vardas, ar Jahve, ar Jehovah, kadangi ebrajų kalboje nėra balsių, bet tik priebalsės rašomos, tad nėra ir galimybės sužinoti tikrai. Bet mums tas nesvarbu. Daug svarbiau mums žinoti, ką tas vardas lietuvių kalboje reiškia. Tad Jehovah pilnai išreiškia Dievo Esybę, nes mūsų kalboje: **Aš esu.**

Kad mes nors mažą valandėlę pašvęstumėm laiko apsvarstyti tik šį vieną vardą, tai mes turėtumėm geresnią nuovoką apie Dievą, geriau ir gyviau galėtumėm melsties ir dar geresni turėtumėm gyvenimą, nes mes žinotumėm, kad joks pasaulyje žmogus negalėjo suteikti Dievui tokio vardo, kaip kad mes randame Paties Dievo apreikšta žmonijai. Žmonija, vienok, neturi laiko tą padaryti, ji vakar buvo, šiandien esti ir rytoj bus. Dievas visada esti.

Graikų kalboje Dievas vadinamas: Theos. Išvertus lietuvių kalbon, artimiausioji mintis: Aukščiausias Tvarkytojas. Nekurie mokslavyriai nesutinka su šia išvada ir sako, kad Theos paėina nuo sanskritų kalbos, kuri yra artimiausia pasaulyje lietuvių kalbai ir reiškia: Jis kurs esti šviesa. Aišku, kad lietuvių kalboje bus tas pats reiškinys, nes sanskritu kalboj Dyaus mažai kuo atsimaino nuo Dievas. Žinodami, ką Dievo vardas reiškia mūsų kalboj, galime kitų kalbų Dievo vardus apleisti paaiškinimus, nes daug vietos užimtų. Noriu, vienok, pačius vardus paminėti, nes kalbant, ar skaitant pasitaiko vardai, kurių mes nežinome ką reiškia. Pas lotynus: D e u s ; graikus Theos, arba Zeus; airius Dia;

prusus Tiu arba Tiv; babilonus Ilu; arabus Ilah; turkus Allah; anglus God; vokiečius Gott; indus Khooda; persus Khoda; rytiečius Parah arba Brahma; japonus Tensio-dai-sin.

Galima būtų priraenkoti tūkstantą čia i Dievo vardų, bet manau, kad šitų užteks. Pridedu vardus, kurie buvo vartojami pas senovės lietuvius.

Dievs; Dievas; Išganytojas; Šventoji Dvasia; Trivienasis Dievas; Šv. Traicė; Meilė; Meilės Dievas; Milda; Praamžius; Žvaigždykštis; Sutvertojas; Žemberys; ir kitokie, kurių galima surasti užtektinai lietuvių pasakose. Šituos vardus liet. kalboje išrašiau iš: Vardų Klėtelė, V. Kalvaičio.

Prie galo, gali kas kibti, sakydamas, viskas gerai, bet kas sugalvoja tuos Dievo vardus jei ne paties kunigai? Taip gali sakyti žmogus turėdamas mažo vaiko protą, nes nekaip negalima sau įsivaizdinti kaip gali atsirasti pirma kunigas, negu Dievas. Pagal užmetimo, išeitų, kad kunigai sutvėrė pasaulį ir Dievą ir paskui pradėjo žmonėms skelbti, kad yra kitas sutvertojas, kurį reikia garbinti. Bet čia ir kvailys suprastų, kad, jei kunigai galėjo sutverti pasaulį tai galėjo sau ir garbę pasisavinti, bet neduoti kam kitam. Protas mums sako, kad turėjo patįs žmonės jausti Dievą ir duoti Jam garbę ir su laiku tik galėjo prieiti prie to, kad reikia tam tyčia skirti vietą bei tarnus, kurie be pertrukio garbintų Dievą.

Kun. V. Cybelis.

Nusižeminimas.

(MINTYS MĄSTYMU).

I. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Klausyk, kaip Išganytojas Jėzus Kristus į visus savo mokinius sako: „Mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies“ Mat. 11, 29.

II. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Suteik man, Viešpatie, malonės pažinti kaip reikalinga yra man nusižeminimo dorybė ir kaip aš jos turiu įgyti.

I. PUNKTAS. — Kodėl reikia rupintis įgyti nusižeminimo?

1. Reikia rupintis įgyti nusižeminimo pirmiausiai todėl, kad tame yra tiesa ir teisingumas.

Pagalvok tikrai apie save, įsigilink į tai kas esi, o nei nesijausdamas sužiksi: Viešpatie, kas yra žmogus, kad apie jį atsimeni ir žmogaus sunus, kad jį aplankai. Psal. VIII, 4. Esi didelis Dievo rankų tvarinys, tu esi savo nemaria protinga siela Dievo atvaizdas ir Jojo vaikelis tu esi Jojo tarnas, Jo numylėtinis, Kristaus bendradarbis, Šventosios Dvasios bažnyčia. Bet tai visa turi ne patį iš savęs, o tik iš neapsakyto Dievo gerumo. Už visa tai privilai būti dėkingas V. Dievui.

O dabar pažvelgk kas tu esi pats savyje.

Tavęs prieš keliolika, ar kelesdešimt metų visai nebuvo ir po kelių, ar kelesdešimt metų nebus. Tu tuomet jau negyvensi čia ant žemės. Ne pats sau davei esimą ir ne tėvai tau suteikė nemarią sielą, dėlei kurios ir tapai protingas asmuo, žmogus. Tą visa gavai nuo geriausiojo Dievo. Jisai tau suteikė esimą ir nuolatos jį palaiko. Jeigu Dievas nepalaikytų tavo gyvybės, nei tavo esimo, — grįžtumei į nėsimą, pranyktumei, bet geriausias Viešpats nenori tavo pražuties; Jisai nuolatos it ant savo rankų tave nešioja.

Jeigu dabar pats į save gilesnį mesi žvilgsnį, pamatysi, kad labai esi silpnas ir niekingas; kad per pirmą pradę nuodėmę tavo valia tapo

daugiau palinkusi į blogą, negu į gerą, daugiau ji palinkusi į tavo nelaimę negu prie tikrosios laimės. Matai, kad esi savo silpnųjų suvaržytas suraišiotas, esi labai savymeilis. O kiek įvairiausių nusikaltimų padarei savo gyvenime? O kiek dar butun nusikaltes, jeigu V. Dievas nebutų davęs didesniu saiku savo pastiprinančios tavo valiai malonės? Ir visa gero ką gali, vien su Dievo pagalba gali. Nes: „be manęs nieko negalite daryti“ Jon. 15, 5.

2. *Be nusižeminimo nėra krikščioniško gyvenimo.* Patsai Jėzus Kristus mokina mus: „mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies“. Mat. 11, 29. Čia mums nėra grynas patarimas, bet įsakymas: privalome būti nuolankios širdies. Ir kaip namo negalima pastatyti be pamatų, taip krikščioniško gyvenimo be nusižeminimo. Šv. Bernardas nusižeminimą vadina Kristaus mokslo ir dorybių įtalpa, esme. Tą patį randame ir pas šv. Augustiną veikale „De disc. christ. c. 56.“ Jeigu manęs paklausi, kokis dalykas yra svarbiausias Kristaus moksle ir tilyboje, tau atsakysiu, kad svarbiausias dalykas yra nusižeminimas.”

3. *Dievo tarnas ir Kristaus bendradarbis privalo įgyti nusižeminimo.* Mes privalome Dievui tarnauti. Jisai yra mūsų viešpats. Bet Dievui tarnauti privalome kur kas geriau negu žmonėms, turime būti geri ir uolūs Jo tarnai. Be to, Jam betarnaudami patys vieni iš savęs nieko negalime gero padaryti, o viską su Dievo pagalba. Tosios Dievo pagelbos gi galime gauti jeigu busime nusižeminę, nes „Dievas puikuo liams priešinasi, o nužemintiems savo malonę teikia“ I Petr. 5, 5. Taigi ir tu privalai pasirupinti kaskart vis daugiau ir daugiau nusižeminimo įgyti.

Nusižeminimas teikia naujų jėgų, nes ne sau pasitiki, o visą viltį sudei Viešpatyje. O ir Dievas tik nusižeminusius skiria dideliems

Jo darbams atlikti. Nusizėminimas teikia visišką ramybę nužėmintai sielai. Nusizėminimą Dievas ir žmonės labai gerbia. Juo siela labiau yra prieš Dievą nusizėminusi, juo labiau ją Viešpatys išaukština; juo žmogus labiau bėga nuo žmonių pagirimų, juo labiau jį geria už gerus jo darbus. Nes kiekvienas kuris save aukština, bus pažėmintas, ir kuris save žėmina, bus paaukštintas.

II. PUNKTAS. — Ką turi daryti, kad nusizėminimo įgytumei?

Svarbiausias įrankis kokią nors dorybę įgyti, — tai malda. Matai, kad tau daug ko stokuoja nusizėminimo srityje, maldauk Viešpaties, kad Jisai tau padėtų pakilti iš esamo negero stovio.

Ragindamas Išganytojas mus mokintis iš jo nusizėminimo, sako: “mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies” Mat. 11, 20. Taigi Jisai mūsų domę kreipia į savo švenčiausiąją širdį. Norėdami tat nusizėminimo įgyti, dažnai to maldaukime pas Jo švenč. širdį.

Antras svarbus įrankis daugiau nusizėminimo įgyti, tai paties savęs geresnis pažinimas. Dažnai svarstyki savo menkumą ir silpnybes, o taip pat norą vis kaskart geriau panešėti Išganytojui; svarstyki Dievo nepabaigtas, begalines tobulyses, o pajusi, kad Jo akyse esi menkas sutvėrimėlis, dažnai geriausiajam Dievui nusikaltęs, daug kartų tik Jo galestingumo iš pragaro išgelbėtas. Ar apie tai svarstai?

Toliaus pažiūrėk į mūsų Išganytoją, Jėzų Kristų. Pažiūrėk, kaip Jisai buvo visą savo gyvenimą nusizėminęs. Šventas Augustinas į tave šaukia: “Jeigu gėdiniesi sekti nusizėminusį žmogų, seki nusizėminusį Dievą”. (Tr. 25 in Joan. n. 16).

Praamžinas Dievo Žodis, Antrasis Asmuo švenčiausios Trejybės, žengia iš dangaus ant žemės, kad žmogaus kuną priimti ir jame savo Dievystę paslėpti, save išnaikinti. Tas, kurio visas pasaulis neapima, kurio rankų darbas yra visa visata, Tas tapo ribotame kudikėlio kune. Gyvybės Dayėjas tapo mirtingas žmogus. Pasaulio Valdytojas, — žmonėms atsidavęs ir jiems klusnus. Visatos Valdytojas, — vargšu,

nusizėminusiu, vyru sopuliu. Jei gali, išgilink į Viešpaties nusizėminimą, o pažinsi kaip Dievas labai pamėgo nužėmintą sielą. O ką jau kalbėti, apie Išganytojo savęs išsižadėimą, pasižėminimą karčios kančios metu? Kiekvienas žingsnis toje kančioje, — tai vis naujas nusizėminimo aktas. Ar tai atmeni?

Gera yra taip gi atsiminti švenčiausios Panelės Marijos, Jėzaus Motinos nusizėminimą. Ji budama išrinkta nuo amžių buti Išganytojui motina, save vadina nusizėmindama Viešpaties tarnaitė ir visus paniekinimus, sopulius savo meiliausio Sunaus kartu iškenčia, nesiskųsdama, nerugodama, bet nuolatos meldamosi.

Nusizėminimo dorybę norint įgyti, reikia įprasti nusizėminti. Kad įpratus nusizėminti, reikia, turint progos, nusizėminimo aktų neapleisti. Kaip kiekviena dorybė, taip ir nusizėminimo dorybė įgijama pamažu, nuolatiniu prie jos įpratimu.

Nusizėminimo dorybė yra tavo dvasinio gyvenimo pagrindas. Matei, kad privalai stengtis tos kilnios ir tau butinos dorybės įgyti. Bet tą patį jau senai žinai. Tik ar norėjai nusizėminusį Jėzų pasekti? Pažvelges į savo sielą, turi pasakyti: Viešpatie, buvau tingus Tavo mokinys; labai dažnai visiškai pamiršdavau Tavo įsakymą: mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nužėmintos širdies, pamiršdavau, kad privalau Tave sekti nusizėminimo dorybėje; bet, o Viešpatie, toliau jau taip nebus: aš noriu pasitaisyti, noriu Tave Tavo nusizėminime sekti, kantriai nukentėti visas priešinybes, nesmagumus, sopulius ir tą visa sudėti prie Tavo švenčiausių kojų.

Jėzau ramus ir nužėmintos širdies, padaryk mano širdį panašią į Tavo.

Ž I E D E L I A I

M I S E R E R E .

(Tāsa).

Kunigas visā laikā buvo užimtas šīto nelaimingo kalniešu likumu. Jisai nuolat mātē ir ieškojo būdu kaip palenkti nelaimīgajū i gerajū keliū. Atējo jam mintis prašyti valdžios tū kalniešu paliuosuoti; gal šitas apsireišķimas sugrūžintū jam tikējimą. Lengva pasakūti — prašyti paliuosavimo. Bet ar galima tikētis, kad šv. Tēvas norēs pakeisti savo pranokējo ištarmē teisingai už žmogūdystē nuskirtū?

Dievo Apveizda jam suteikē geros progos. Šv. Tēvas, klausydamasis savo koplyčioje psalmiū giedojimo, buvo dideliai sujudintas “Miserere” rauda. Kuo met pas jū užējo kun. Allegri, šv. Tēvas nuoširdžiai jū pasveikino, aukštindamas jo muzikalinius talentus ir linkēdamas jam geriausių sekmiū. “Prašyk manēs, tarē šv. Tēvas, ko tiktai nori, aš stengsiuosi visa išķildyti”. Gerāu nebuvo galima nei laukti. Kun. Allegri, visa užmiršēs ko galējo sau prašyti, nuolankiai paprašē, kad šv. Tēvas suteiktū vienam kalniešimū malonēs — paliuosotū jū išķilējimo. Šv. Tēvas labai nustebo kunigū prakilniū pasielgimu, prašant ne sau, bet kitam, visišķai jam svetimam žmogū malonēs, ir tuojau jo prašymū išķildē.

Kunigas Allegri, pilnas džiaugsmo ir dēķingumo Dievo Apveizdai ir šv. Tēvūi, linksmāi nusiskubino i kalējimą. Už valandos laiko gydytojas Petras

Rameti jau buvo liuosas. Kas galētū aprašyti pirmutinū gydytojo pasimatymū su savo šeimyna! Kaip visa pasikeitē. Vaikai užaugo dideliais vyrais. Jie savo tēvo nematē per penkiolika metū, nors ir žinojo jo likimū. Išķitkinē, kad jūjū tēvas nekaltas, jie dažnai meldēsi, prašydami Dievo jo paliuosavimo. Petras Rameti, likēs kambaryje vienas su savo žmona, parpuolē ant keliū, negalēdamas nieko išķarti tiktai vienū savo geradariū vardū. Čia jisai prisiekē, kad savo pasielgimu įrodysias tam geradariūi savo vertybē.

Netrukus šita visa linksmybē pasikeitē skausmu, kuomet jisai, apsižiūrējēs, pamatē, kad patsai randasi vargingoje padētyje. Tiesa, jisai dabar buvo liuosas, bet kad daryti, ko nusistverti? Buti gydytojūm jisai negalējo. Bet ir čia jo geradējas pasiskubino jam pagelbėti; gavo jam sulig jo gabumais gerū darbū.

Praslinko metai. Petras Rameti stengēsi savo geradariūi reikšti dēķingumo visokiais budais. Kunigūi tas buvo nereikalinga; jisai ieškojo ko kita. Vienū kartū kunigas ir vėl paklausē apie jo tikybinē padētj. Nelaimingas žmogus atsakē: “Aš neturiu jokio tikējimo. Iešķau ir negaliu jo rasti. Mano brangusai geradējau, melski už mane pas Dievū! Jeigu jisai suteiks man tikējimo, aš esu pilnai tikras, kad jisai čia ant žemēs

bus man gailestingumas ir atleidimas.”

Nuliudo kunigas, girdėdamas tokius bevilčius išsireiškimus, bet patsai vilties neprarado, kad kuomet nors tasai žmogus sugrįš prie Dievo. “Aukščiausio malonė ir laikas padarys jam daugiau gero negu mano žodžiai” — manė sau kunigas. Taip ir slinko diena po dienos.

Artinosi Velykos, Bažnyčiose buvo ruošiamos, kaip paprasti, didelės iškilmės. Šv. Tėvo koplyčioje vėl turėjo būti giedama psalmė “Miserere”. Romos didikai nekantriai laukė pakvietimų dalyvauti šv. Tėvo koplyčioje pamaldų metu. Ir buvo kuo rūpintis: koplyčia nedidžiausia, žmonės leidžiami tik tai su šv. Tėvo pakvietimais. Apie tai žinojo ir Petras Rametis; jisai labai norėjo išgirsti savo geradėjo suharmonizuotą kurinį. Todėl vieną dieną kada pas jį užėjo kun. Allegri, jisai ir išdrįso jo paprašyti šv. Tėvo leidimo įeiti pamaldų metu į koplyčią.

— Aš labai abejoju ar butų galima gauti leidimas, kadangi visos vietos jau užimtos.

Petras Rametis labai nusiminė. Kunigas tai pastebėjo; jisai tartum nujautė, kad tasai žmogus nori įeiti koplyčion ne vien muzikos išgirsti. Todėl suramino jį, tardamas: “Nors sunku kas padaryti; visgi aš mėginsiu ir tamstai nevilkindamas pranešiu”.

Ant rytojaus kun. Allegri ir vėl atėjo, ir tai anksčiau negu paprastai kad ateidavo.

— Galima ar negalima? — paklausė nekantriai Rametis savo svečio.

— Galima — atsakė kunigas.

Nuo to laiko, kuomet Petras Rametis buvo paliuosuotas iš kalėjimo, kunigas jo linksmesnio kaip šandie dar nematė. Jisai iš džiaugsmo vos galėjo savo geradėjui padėkoti.

— Prašau greitai rengtis — tarė kunigas — nes pamaldos prasidės už valandos. Eisiva kartu; aš turiu leidimą atsivesti su savim draugą.

Romos gatvės judėjo, užė. Žmonės vaikščiojo iš vienos pusės į kitą; kas į bažnyčią, kas pasirodyti — pasigrožėti. Praeiviai, pamatę kun. Allegri einantį su Petru Rameti, tuojau atkreipė į juodų savo domę. “Štai, ana tasai žmogžudys eina kartu su kunigu Allegri. Kas čia per apsireiškimas! Ar kunigas Allegri iš proto išėjo, ar kas jam atsitiko!” pasigirdo praeivių pastabos. Bet juodu, nekreipdamu į tai atydos, skubinosi koplyčios link.

Įėjo į vidų. Petras Rametis pasitraukė į šalį, kad mažiau kitų butų pastebimas. Kunigas Allegri gi užėmė savo garbingą muziko direktoriaus vietą prezbiterijoje kartu su kardinolais. Prasi-dėjo pamaldos. Giedamos psalmės žaidė klausytojų jausmais; visa buvo taip gražiai, žavėtinai suderinta. Rametis klausėsi skambančių giesmių; jisai laikėsi ramiai kaip išoriniai, taip ir savo sieloje, kurios dar nepalietė Dievo malonė.

Staiga pasigirdo slaptingi “Miserere” raudos garsai. Sužavėjo visus. Ašaros suvilgė klausytojų skruostus. Tik tai laikotarpiams, giesmei skambant pianissimo, galima buvo išgirsti gilųs

dalyvių atsidusėjimais. Suskambėjo ketvirtas raudos skirsnys: "Quoniam iniquitatem meam cognosco — nes aš pažįstu savo nedorybę ir mano nuodėmė nuolatos yra prieš mano akis!" Šitie žodžiai atsimušė senojo nusidėjėlio širdyje; tartum audra susiubavo krutinės jausmai ir karštomis ašaromis išsiveržė aikštėn. Dievo malonė palietė tą užkietėjusią širdį ir sugražino tą nelaimingą sielą atgal prie Savęs. Psalmė "Miserere" buvo ir toliau giedama ir pamaldos toliau tesiamos, bet Rameči jų nematė ir negirdėjo. Jisai dvasioje paskendęs verkė graudžiomis ašaromis.

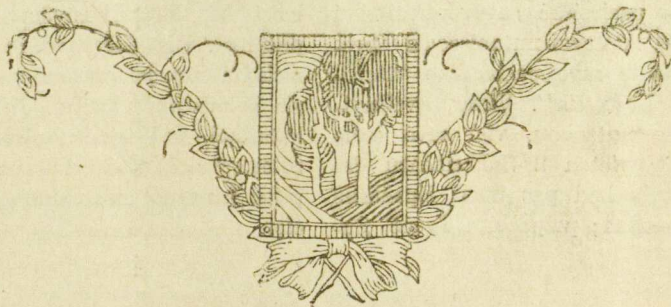
Pamaldos seniai pasibaigė ir visi išsiskirstė, tiktai vienas Petras Rameti klupojo koplyčios kampe tartum apsvaigęs. Kuomet jisai pakėlė galvą, koplyčioje jau buvo prieblandos; visa tūščia, tiktai šale jo stovėjo jojo geradėjas. Atgailotojas pakilo ir, nulenkęs galvą, kartojo šiuos žodžius: "Aš tikiu, aš tikiu!"... Verkė ir kunigas Allegri; tai buvo karšto dėkingumo ašaros. Jisai savo širdies golvėse kalbėjo tos pačios psalmės "Miserere" žodžius: "Auka Dievui tai suvarginta dvasia; Dieve, tu nepaniekinsi sutrintos ir nužemintos širdies!"

— Mano sunau, — tarė kunigas, imdamas jį už rankos — tavo malda išklaudyta, tavo nuodėmės tau atleistos.

Remdamasis ant kunigo rankos, vargšas gydytojas išėjo iš koplyčios. Namieje jį sutiko labai linksmai, nes jau visi žinojo kas atsitiko. "Aš niekumet neužmiršiu tos įspudingos valandos — kalbėjo Petras Rameti — beklausydamas tų prakilnių giesmės žodžių, aš tartum jaučiau patį Viešpatį Dievą kalbantį man savo pasigailėjimo ir atleidimo žodžius. Visupirma aš turiu būti dėkingas savo geradėjui, kuris suteikė man ne tiktai kuno bet ir dvasios laisvę. Aš viliosiu, kad mano gailestis nuplaus mano prasikaltimo dėmes".

Nuo to laiko Petras Rameti buvo jau kitoks žmogus. Visumet malonus ir linksmas, nes piktadarybės prisiminimas jo daugiau nekankino; jisai tikrai vylėsi Viešpaties Dievo gailestingumu. Visa sužinojęs, šv. Tėvas įsakė, kad toji stebuklingoji psalmė turi likti jo koplyčios nuosavybe, kame Aukščiausias pareiškė savo ypatingos malonės. Ir toji garsioji kun. Allegri raudos "Miserere" kompozicija pasiliko šv. Tėvo koplyčios nuosavybė.

Vincas Šaulys.

Katalikų Pasaulys

PRANCUZIJA. — Šią vasarą tarpe daugelio pagydytų Liurde yra ir Nanto miesto mergina Raymonde Margerie. Jinai yra 23 metų, ilgai sirgusi džiova. Visokiais budais gydėsi, bet niekas negelbėjo; tiktai atvykusi į Liurdą, tapo išgydyta. Reikšdama savo giliausio dėkingumo švenč. Panelei Marijai, toji mergina pasirinko savo gyvenimą pašvęsti gerosios Marijos garbei ir todėl įstojo į vienuolyną.

MADJARIJA. — Šitos šalies parlamente atstove yra pragarsėjusi vienuolė sesuo Šliachta. Jinai yra kartu visuomeninių dalykų organizacijos pirmininkė. Dabar toji vienuolė, lydima kitos vienuolės, atvyko į Kanadą, į pačius krašto vakarines sritis ir tenai studijuoja madjariečių (vengrų) išėivių padėtį ir jų visuomeninį gyvenimą. Sesuo Šliachta yra garsi ne tiktai savo tėvynėje, bet ir visame pasaulyje kaip visuomenės reikalų žinovė.

SALVADOR. — Šitos Pietinės Amerikos respublikos prezidentas p. Don Ramon Garcia Gonzalez išvyko Romon įgytų šv. metų atlaidų. Kartu jisai norėjo pareikšti šv. Tėvui savo visos tautos pagarbos ir prisirišimo. Šv. Tėvas aukštąjį svetį priėmė labai nuoširdžiai, reikšdamas didelio džiaugsmo, kad ne tiktai paprastai krašto piliečiai vyksta Romon, bet ir tų kraštų patys valdovai — prezidentai.

SUVIENYOTOS AMERIKOS VALSTYBĖS. — Lapkričio mėnesio pradžioje New Haven, Conn. įvyko pirmutinis Protestantų Episkopų suvažiavimas. Viso atstovų buvo suvirš 1000 žmonių. Stebėtinai dalykās tame, kad suvažiavimas pasireiškė savo kryptimi į Katalikų Bažnyčią. Atstovai nutarė žodis "protestantas" atmesti ir save pasivadino "Amerikos Episkopų Bažnyčia". Visas suvažiavimas padarė daug nutarimų, visi savo esme katalikiški, butent: vieton 2 Sakramentų dabar jau bus 7 kaip kad pas mus; išpažintis yra visiems priverstina; pripažinta švenč. Sa-

kramento tikrenybė; vadinamoji Komunija bus sutvarkyta savo apeigose ir pavadinta šv. Mišios kaip Katalikų Bažnyčioje; etc. — Suvažiavime dalyvavo labai daug įžymių Suvienytų Valstybių žmonių.

ITALIJA. — Kovotojai prieš katalikų Bažnyčią ir prieš Dievą dažnai tvirtindavo, kad esama tokių tautų, kurios neturi jokios tikybos ir todėl neįtiki į jokią Dievą. Bet štai Milane įvyko Tikybinės Etnologijos Savaitė, kurios metu kun. Schmidt, didelis misijonierius ir garsus etnologistas, pareiškė savo mokslinių tyrinėjimų davinius. Šitie mokslo susirinkimai yra labai svarbūs visam civilizuo tam pasauliui, kurio nurodymus seka visų šalių aukštosios mokyklos — universitetai.

Kun. mokslininkas savo tyrinėjimais aiškiai įrodė, kad tarp tikybos ir dorovės yra būtinas ryšys, nes be vieno nėra kito davinio. Ir šitas stovis yra randamas net ir pas daugiausia laukines tautas. Tiesa, tarp laukinių tautų yra paprasti dorovės dėsniai, bet aiškiausia pažymimi ir labai aukšti. Pamatiniai tikybos ir dorovės dėsniai visur randami be jokių išimčių; šitos laukinės tautos vien skiriasi savo dorovės įstatymuose, bet pati dorovė yra pas visus. Reikia pastebėti, kad kai kurios laukinės tautos savo tikybiniuose dalykuose daugelyje atžvilgių pralenkia ir aukščiau siais civilizuo tas tautas. Sulyginus moralumą daugiausia laukinių tautų su daugiausia kulturinėms matyti, kad dorovės skaistumas pas laukinius yra aukštesnis.

Šitoji Etnologijos Savaitė aiškiai parodė kaip Katalikų Bažnyčia rupinasi mokslu ir pažanga. Čia dalyvavo daug aukštų pasaulio mokslininkų, jų tarpe ne maža kunigų, daugiausia iš misijinių kraštų. Jų veikimą seka ir ne katalikai, nes tyras mokslas tikybos neskiria. Šitos savaitės vienu didžiausiu globėju yra Belgijos Liuvono universitetas ir kardinolas Mercier.

Lietuvos Žinios

Prūsų lietuvių skundas. Vietos lietuviai, negalėdami ilgiau kęsti žiaurų nuobradišką vokiečių persekiojimą, priėjusi net prie to, kad lietuvius negali būti užtikrintas dėl savo gyvybės saugumo, pasiuntė skundą vyr. prezidentui Karaliaučiuje ir Prūsų ministeriui pirminkui. Skunde išdėstyta Prūsų lietuvių iš vokiečių pusės patirtos skriaudos ir persekiojimai.

Pusanro milijono litų tiltams statyti. Ministerių Kabinetas numatė skirti ateinančiais metais tiltams statyti pusantro milijono litų.

Mariampolės gyventojų skaičius. Savivaldybės žiniomis, pastaruoju laiku Mariampolėje gyvena 10.261 asmuo.

Kaune rasta Napoleono karininkas. Dakanto ir Kęstučio gatvių kampe, bekasant kanalizacijai griovį, rasti žmogaus griaučiai. Iš užsilikusių rubų ir antpečių spėjama, kad tai Napoleono laikų (1812 m.) prancūzų karininkas.

Naujas Žemės Banko valdytojas. Vieton pakviesto finansų ministeriu dr. Karvelio, p. Respublikos Prezidentas paskyrė Žemės Banko valdytoju p. Radušį.

Automatas perono bilietams pardavinėti. Kauno stoty įtaisyta automatinis prietaisas, parduodąs bilietus išeiti į peroną. Pro tam tikrą skylutę įleidus 20 centų, iškrinta perono bilietas. Užsieny panašiu būdu stotyse pardavinėjami bilietai ne tik į peroną, bet ir geležinkelių važiuoti iki artimesniųjų stočių.

Grižta lietuviai belaisviai iš Lenkijos. Lietuvos ir Lenkijos Raudonųjų Kryžių sutartimi Rygoje spalį 23 d., Varenų įvyksta pasikeitimas. Iš Lietuvos pusės grąžinama 13 lenkų belaisvių, lenkų 25 belaisviai lietuviai, jų tarpe 2 vaikai mažamečiai, iš karo laikų užsilikę Lenkijoje.

Sulaikė besiuočiant kaliniams komunistinę literatūrą. Spalį 17 d. Kauno, Sunkiųjų Darb. Kalėjime, tikrinant siunčiamą kaliniams maistą, rasta vienam inde tarp dviejų dugnų

komunistinės literatūros ir pranešimas sėdintiems kalėjime komunistams, kas sulaikytas, kuriems duoti maistą ir t. t. Sulaikytos trys žydelkaitės atnešusios maistą su tuo puodu, ir perduotos politinei policijai.

Nubaudė "Lietuvos Žinias". Kauno m. ir apskr. karo komendantas nubaudė "Lietuvos Žinių" redaktorę F. Bortkevičienę 2000 litų arba 1½ mėn. kalėjimo už įdėjimą kalbamam laikraštui karikatūros ir straipsnio, įžeidžiančio valdžios atstovus. Tas laikraščio numeris, kuriame išspaudinta kalbami dalykai, konfiskuotas. Redaktorė nesumokėjusi pinigines pabaudos patalpinta kalėjiman.

Nauja priepilauka Kaune. Spalį 15 d. atidaryta nauja priepilauka. Joje yra bagažo ir keleivių skyriai. Gan gražiai priepilauka atrodo: visur išlaikytas lietuviškas stilius, su dviem bokštais.

Keliamasis kranas. Kauno vandens kelių rajonas šiemet įsigijo plaukiojamąjį pakeliamąjį kraną. Juo valomas upių dugnas: išimami akmenys, laivai. Dabar traukiami kadaisia buvusio Slabados tilto poliai, kurie kliudė laivams plaukioti. Netoli Aleksoto tilto yra ištrauktas garinis katilas ir dalys paskendusio laivo. Kranas yra padirbtas Klaipėdoje.

Nužudė Lietuvos diplomatinį pasiuntinį. Spalį 14 d. pakeliui į Maskvą, apie Volnolamsko stotį plėšikų nužudytas Lietuvos diplomatinis pasiuntinys Bronius Plučiauskas. Visas diplomatinis bagažas, palydovo saugomas, pristatyta tvarkoje Lietuvos atstovybei Maskvoje.

Lietuvos užsienio prekyba rugsėjo mėn. pasiekė 45,4 milijon. lit., iš jų eksportui tenka 22,5 mil. lit. ir importui — 22,9 milij. litų. Tuo būdu eksportas didesnis 2 milijonais lit., o importas mažesnis 1,5 mil. lit., negu rugpiūčio mėn.

Lietuvos atstovybė Italijoje persikėlė į kitą butą, kurio adresas: Legazione di Lithuania, Via Nicolo Parpora, 20, Roma.

MUSŲ DARBAI

CHICAGO, WEST SIDE. — Spalių 25 d. buvo parapijos vakarienė. Į ją suplaukė apie penketas šimtų asmenų. Ypač buvo daug jaunimo. Buvo ir svečių kunigų: kun. P. P. Saurusaitis ir kun. d-ras K. Matulaitis. Kun. klebonas F. Kudirka sukalbėjo prieš vakarienę maldą ir toliau vedė visą vakarienės programą. Pirmiausiai kalbėjo gerb. kun. P. P. Sauru-

saitis. Jisai yra pirmas lietuvis kunigas įkūręs Amerikoje pirmą lietuvišką parapijos mokyklą, labai mokslą pamilęs ir tuos kurie jo siekia.

Ragino parapiją nesigailėti lėšų pastatytiems seserų mokytojų namams apmokėti, o ypač ragino West Sidičius parenti Marijonus, kuriant jiems pirmą bernaičių kolegiją Amerikoje.

Dalyvavęs.

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJAI.

Buvusis "Laivo" ir "Draugo" redaktorius, kun. prof. D-ras K. Rėklaitis, prieš išvažiuodamas į Romą, kur yra pašauktas vykti J. M. vyskupo Jurgio Matulevičiaus, atsilankė pas Jo Eminenciją Chicagos arkivyskupą kardinolą J. Mundelein.

J. Em. kardinolas Mundelein apgailestavo netekęs lietuvių kalbos profesoriaus Seminarijai ir prie progos pareiškė savo nuomonę apie Marijonų kuriamą Kolegiją.

Jo Eminencijos nuomone, Amerikos lietuviai privalo Kolegijos steigimu susirupinti, nes reikia išsivijai priruošti vadų.

Toji bernaičių lietuvių Kolegija turėtų būti įkurta didžiausioje Lietuvių kolonijoje, Chicagoje, kur esąs lietuvių katalikų veikimo Centras. Čia Jo Em. paminėjo žymesnes mūsų įstaigas.

Pabaigoj audiencijos ragino Jo Eminencija per kun. prof. Rėklaitį Marijonus tuo reikalu rupintis.

Kun. K. Rėklaitis padėkojo Jo Eminencijai už taip didelį palankumą ir atsisveikindamas paprašė palaiminimo, ką Jo Eminencija mielai noru suteikė.

Todel dabar Marijonai pasiryžę yra dar su didesne energija imtis bernaičių Kolegijos kurimo darbo. Nelengvas tai darbas, bet išsivijai butinai reikalingas.

Marijonams pagalbon stojo nenuilstamas blaivybės platintojas didž.-gerb. kun. P. P.

Saurusaitis, buv. Bayonne, klebonas. Jisai visą savo biblioteką, vertės apie \$1000 dol., pavedė tam darbui ir pats, atsisakęs parapijos, pasiėmė sunkaus darbo, — važinėti per kolonijas ir raginti žmones prisidėti prie Kolegijos kurimo darbo.

Mes neišgalime aisdėkoti gerb. kun. P. Saurusaičiui už jo kilnų pasišventimą. Tik vienas geriausias Dievas pilnai gali jo trusą, vargą ir pasišventimą atlyginti.

Tokių faktų akyvaizdoje, drąsiai imkimės visi prie darbo, rašykimės prie Kolegijos Remėjų. Ką gauna iš to Kolegijos Remėjai, — yra paminėta įžanginiame straipsnyje.

Prie nuolatinių Kolegijos Remėjų įsirašė: Gerb. KUN. PR. VAITUKAITIS, iš Chicagos, Ill. \$5.00

Iš Shenandoah, Pa.

J. RUTKAUSKIENĖ \$3.00

EL. LAZAUNIKIENĖ \$3.00

VAL. LIUTKAUSKAITE \$3.00

O. KVEDERAVIČIENĖ \$3.00

R. MIZERIENĖ \$3.00

J. VALUTKIENĖ \$3.00

J. LIEGUS aukavo \$1.00

Visiems gerb. Remėjams nuoširdžiai dėkui už suteiktą Kolegijai paramą. Speciali padėka p. UR. ŠAULIENEI iš Shenandoah, Pa. Ji ir sirgdama Kolegijai darbuojasi. Ačiū.

Remėjų Centras.

Klausimai ir Atsakymai

Duša, Siela ir Vėlė.

KLAUSIMAS. Kaip atskirti dušią nuo sielos ir vėlės,

“L.” skait. iš Montreal, Canada.

ATSAKYMAS. Tie visi trys žodžiai beveik reiškia tą patį. Žodis duša yra paimta nuo slavų, siela nuo vokiečių, o vėlė — tai numirusio asmens duša. Kalboje jokių skirtumų nedaroma ir vienas žodis pilnai užstoja kitą.

Nabašninkas.

KLAUSIMAS. Ką reiškia kada įveda nabašninką į duobę tai kunigas ir žmonės po tris kartus pila ant karsto žemėmis.

ATSAKYMAS. Tomis apeigomis priemenama dalyvaujantiems gaudus kuno likimas ir prašoma V. Dievo prikelti laidojamąjį kataliko kuną į amžinąją garbę.

“Draugas” su “Laivu”.

KLAUSIMAS. Girdėjau kalbant, kad išsirašius laikraštį “Draugą” už šešis dolerius gaunama “Laivas” veltui. Norėčiau žinoti, ar tai tiesa. **J. Š. iš Lodd, Ill.**

ATSAKYMAS. Tiesa yra, kad “Draugas” kainuoja metams šešis dolerius. Už šešis dolerius “Draugas” Tamstai gali eiti per ištisus metus. “Draugas” yra dienraštis. Už užsisakymą “Draugo” “Laivo” niekas veltui negauna. Už “Laivą” reikia mokėti \$2.00 metams. Jeigu gi kas nori gauti veltui “Laivą”, privalo įsirašyti į Marijonų Kolegijos Remėjus. Apie tuos Remėjus daug jau rašyta “Lai-

ve” iš visos Amerikos daugybė žmonių priklauso prie Kolegijos Remėjų. Jeigu ir Tamsta panorėsi įsirašyti ir gauti visas Remėjams teikiamas privilegijas, teikis atsiųsti “Laivo” adresu į Kolegijos fondą \$3.00.

Sveikas.

KLAUSIMAS. Kodel arkangelas Gabrielius, apreikšdamas Dievo valią Šv. P. Marijai tarė: Sveika, malonės pilnoji, o ne kitaip? Ar dera mums pasitikus žmogų sakyti: Sveikas?

J. G. iš Waterbury, Conn.

ATSAKYMAS. Arkangelas Gabrielius Šv. P. Mariją pasveikino švenčiausiai Panelei suprantama kalba ir priimtu pas žydus budu, tik jau tikrai ne lietuviškai. Mes tąjį pasveikinimą verčiame žodžiu: sveikas, sveika, nes tai yra tinkamiausias pas mus sveikinimo žodis.

Kuomet paduodama ranka, dera sakyti kitam žmogui: sveikas, sveiki. Nes tuomi reiškiamo džiaugsmo, kad jisai yra sveikas ir linkime jam sveikatos. Katalikai gi savo tarpe pirmiausiai pasveikina pagerbdami Jėzų Kristų: Garbė Jėzui Kristui. O jam kitas atsako: Per amžius Amen. Tasai Jėzaus pagerbimas apdovanojimas atlygiais: 100 dienų atlygų už kiekvieną kartą (Pijus X, 27 kovo 1913 m.) ir visuotini atlygiai mirties valandai tiems, kurie turėjo paprotį tuo budu pagerbti Jėzų Kristų (Klemensas XIII, 5 spalio 1759 m.).

752

L A I V A S

Savaitės dienos.

KLAUSIMAS. Kodėl dabar nebevartojama laikraščiuose: panedėlis, utarninkas, sereda ir t. t., o sakoma ir rašoma: pirmadienis, antradienis ir t. t.?

“L.” skait. iš Montreal, Canada.

ATSAKYMAS. Kurie lietuvių slavų kalbų nepažysta, tie nesupranta ką reiškia žodžiai: panedėlis, utarninkas etc. Kur kas jiems lengviau įsidėmėti ir suprasti iš eilės po sekmadienio skaitomas dienas: pirmadienis, antradienis ir t. t.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jie jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu anžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka **TRINER'S BITTER VYNUL**. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: “Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti **TRINER'S BITTER VYNĄ**, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai **JOSEPH TRINER KOMPANIJOS** Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. **TRINER'S BITTER VYNAS** po 34 metų savo populiarškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skandėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

A. VAITKEVIČIUS

Pagarbėjęs, visi 20 metų prityrimo fotografistas, užlaiko savo name High Class Photo - Studio and Beauty Shoppe.

Tel. CANAL 6052

636 W. 18th St.,

Chicago, Ill.

